

N:o 24.

Af herr **Nyström**, om uppsägning af den öfverenskommelse, som innefattas i förordningen den 29 maj 1874, angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden.

Då det i Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen rörande förändrad lydelse af kongl. förordningen angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden af den 29 maj 1874 afgifna förslag till ändring af samma förordning eller s. k. mellanrikslag, icke synes vara för Sverige fördelaktigt eller antagligt ibland annat därför att dels enligt 18 § den tid lagen skall gälla efter uppsägning, förändras från ett år till tvänne, dels enligt 4 § gränsbefolkningen skall fortfarande tillskyndas allt för stor tullfrihet i förhållande till hvad rikets öfriga befolkning åtnjuter, dels enligt 14 § införsel af malen eller omalen spannmål skall tillåtas emot endast half tull, dels ock Norge, till följd af sin jemförelsevis större sjöfart inom Sverige, tillskyndas fortfarande, på grund af 12 §, vida större fördelar än Sverige, får jag, då antagligen någon för Sverige fördelaktigare uppgörelse ej lärer af Norge medgifvas och då Norge mera vill betraktas såsom ett för Sverige främmande rike och ej vill, i förhållande till sin folkmängd, deltaga i gemensamma utgifter och försvaret, vördsamt föreslå, under antagande, att framlagda mellanrikslagen ej godkännes,

att ofvannämnda nu gällande förordning eller mellanrikslag måtte uppsägas.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 14 maj 1887.

J. E. Nyström.